

Зыходить во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы (кажды пускъ снятъ) о 5-й год. поп. Литер додатокъ "Библиотека наизнанку, поэты" выходитъ по 2 печат ар-кушъ кождого 15-го и послѣднаго дни кождого мѣсяца.

Редакція и Администрація подъ Ч. 44 улица Галицка.

Рукописи возвратятся лишь на попереднє застороженіе

Оголовки принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣль одном

строчк печатанія, въ рубр. "Надбсланіе" по 20 кр. а. в

отрочк неопечатаній вольный бѣль порта.

Предлагаютъ и инсертаты принимаются: У Львовъ Адми-

ністрація "Дѣла". Въ Вѣднѣ Назенштейн & Vogler, Wall-

bachgasse 10; M. Dukes, Klemengasse 13; G. L. Danbe &

Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter

Co., Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-

gler, E. L. Danbe & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Рос-

сії Редакція "Кіевскія Старини" въ Кіевѣ, почтовій

уради и "Газета Бюро" В. Ф. Зама въ Одесскій Держ-

авоскій ул. д. Радлі 9.

Съ днемъ I (13) липня зачався III. четверть року сегорѣчного выдавництва "Дѣла" и "Библиотеки наизнаменитшихъ поэтическихъ". Просимо поскорити съ присылою залогостей и дальшою предплаты, щобъ въ экспедиції не потребовала послѣдовати перва!

Ново приступаючій Вп. предплатники "Библиотеки наизнам. поэтическихъ" обстанутъ даромъ почтакомъ зачатою поэтическою П. Тургеневою "Батюхи и сыны".

Львовъ два днѣ на очехъ Европы"

Смѣло можна сказать про Львовъ у вчорашиль и нынѣшнімъ дні. Львовъ въ своихъ мурахъ гостить князя сполученіи Болгарії. Очи цѣлої Европы зверненій черезъ ті днѣ на Львовъ, бо тутъ такъ неждано сконцентрувалася на короткій часъ справа болгарска. Львовъ, або якъ Болгаре его называютъ "Лавовъ", знайде видне мѣсце въ історії болгарского народа, бо у Львовѣ чрезъ той короткій часъ побуту князя має порѣшити важне для исторії Болгарії и въ загалѣ для справы славянської питаніе: чи князь поверне до Болгарії, куда его взыває народъ и войско, чи не поверле. Якъ нѣхто на першу вѣсть про дегранізацію князя въ Болгарії не мѣгъ умомъ зображеніи, що нашъ Львовъ, столиця галицкої Русі, може статися івцемъ, де отографія важна роль въ історії болгарского народа, — Львову такій рѣчи лу-чуються разъ на 50 або 100 лѣтъ, — такъ токъ на ту пошу вѣсть нѣхто не мѣгъ зображеніи, якимъ огиднимъ въ мотивахъ, сред-ставъ и въ переведенію бувъ цѣлый фактъ дегранізації князя.

Хо мѣгъ сподѣватися, що русофильська партія въ Болгарії підъ проводомъ Цапкова, — партія слаба числомъ и зненавиджена масами народа болгарского и загадомъ интелигентії за ренегатство, щось подбного, якъ галицькіи ренегати, — хо мѣгъ, кажемо, на-дѣялись, що тая партія допустится ажъ та-кихъ огиднихъ чиновъ, якій теперъ стали звѣст-нини? Панславистичніи органи россійскіи та-кіи плачевій карикатури у Львовѣ, Празд и т. п., не знаходить слобъ на высказуваніе триумфа зъ чиновъ, якихъ самъ канцлеръ Россії Гирс мусить нынѣ въ свояхъ циркуляри вирѣти, щобъ яко-тако спасати честь сво-єї державы передъ Европою и славянськимъ світомъ. Але-жъ годъ! Фактъ остане фактъ въ історії, яко наука для народовъ.

Правда и мораль побѣдили. Народъ бол-гарій въ величавый способъ посрамивъ зрад-никіи народу, показавъ велику моральну свою силу та повне самопознанье — и тымъ загнанъ въ кутъ всѣхъ тихъ "пріятелівъ" та "опікунівъ" своихъ, котрими костею стає въ горі самостійний розвѣй Болгарії.

Мы, Русины, знающи и давно досвѣдчу-ющи на себѣ, що то значить слабшому на-родові бѣдиться въ розпорядимості сильней-шого, — мы вновѣ розумѣмо той однодуш-ний протестъ и опбрь народу болгарского су-противъ грозачои ему небезпечної "опѣкѣ", тимъ больше, що вже при дегранізації князя показано способъ, въ якій таї "опѣка" спо-сіба пропалатися.

И кождый народъ славянський, не инте-ресований прямо въ справѣ болгарской, може въ той справѣ занять по совѣсти лише таке становище, що буде гладѣти на голось и во-лю народу болгарского. Тутъ невно нѣкому не єде о Александра Батенберга, яко о Ба-тенберга, але о добро народу болгарского. Народъ тутъ має голось и право говорити, а други не интересований народы славянськіи, а бажаючіи добра и розвою Болгарії, мусить очевидно узвавати лише той голось, голось народу. Коли-жъ народъ болгарский нынѣ уби-вався за свою князь, вyrванымъ сму въ тешній промысловцѣ засмотрюють такожъ и

ДѢЛО

огидный способъ ренегатами русофильами и переданымъ въ Рені россійскимъ жандармамъ, — то очевидно на князя Болгарії треба пы-нѣ гладѣти, якъ немовъ на олицитвореніе бажашъ и интересовъ болгарского народа.

Якій буде дальшій хѣдъ справы болгар-скіи, трудно вгадати, але кожда частна душа славянська мусить нынѣ бажати лише того, чого бажає самъ народъ болгарскій для свого добра и розвою народного.

Ярмарки и торги на Покутю.

(Дальше.)

Вы робы въ деревіа.

Вже то нема може другого вдачнѣшого промыслу для нашихъ малыхъ гаудівъ въ сто-ронахъ грекихъ и лѣсовихъ подгрекихъ, якъ занятіе коло выробу всякого рода посуды и начинь деревяныхъ! И справдѣ, буже бога-то людей въ тихъ сторонѣ помагає собѣ и при-спорює доходьвъ тымъ промысломъ, который має все и всюду забезпечений отбутъ. Пригla-давася я неразъ на ярмаркахъ покутскихъ, якъ по 8—10 возвѣвъ всякои деревяної посуды въ колькохъ годинахъ ставали зовсѣмъ порожні. Передъ близько десяти роками бачивъ я на ярмарку въ Делятинѣ таку сцену. Одинъ Гу-дуцль въ угорекого боку привѣвъ два верши возвѣси съ самыми исеневими корытами. Ще не встигъ станути на мѣстѣ, якъ уже окружила его величезна товна всякого люда. Жидовки, мѣщане, мѣщанки, паны, селяне, селянки, ремѣсники, однимъ словомъ всікъ люде тисну-лися съ неописаною жадобою до возвѣвъ и не купували а просто билися и дерлися надъ тымъ корытами, а заправлену цѣну подавали бѣль найменчого торгу. Не минула година, а на двохъ возвѣахъ лишилися лишь два розколе-вни корыта и надъ тымъ ще сварилися два се-лянине и одна жидовка, кому они мають при-пасти. Більше вже не лучалося менѣ видѣти такої скількості корытъ, якъ тогдь, але маю-ту чевидѣсть, що хочь-бы възвѣвъ хто и де-сѧть возвѣвъ, то всѣ они стали-бы за короткій часъ порожніми.

Зъ кождого огляданого мною ярмарку винѣть я се пересвѣдченъ, що теперѣшній промыслъ ще зовсѣмъ не заспокоює потребу пошути, и для того має ще широке поле до розвою, а то тымъ бѣльше, що покутскимъ промысловцамъ припада задача засмотрювати въ деревяну посуду и дальшій низовій а без-дѣній сторони. Особливимъ поводженiemъ тѣ-шите промыслъ боднарскій. Хто самъ ва-власні очі не видѣвъ, якъ таки розхапують д'ревину посуду, той не повѣривъ-бы нѣкимъ описамъ. Боднарѣ суть, можна сказать, все въ клопотѣ, бо не можуть нѣкими настарчити свого виробу. Дивна лиши рѣчъ, чому про-мыслъ сей, якъ и въ загалѣ деревяній, мимо такъ значного и все не заспокованої попыту не роввинувся отповѣдо до потребу? Слѣдивъ я и допытувався за причинами сего обяву и пришовъ до тихъ результатовъ. Селянин нашій рокъ-рочно виробують або виродують свои лѣси и тымъ способомъ матеріалу стає чимъ разъ менѣше. До того що промыслъ деревяній, подбно якъ и други промыслы у нашого на-роду, не виронує нѣгде яко самостійний а лише якъ побѣдній при гаудівствѣ, котре лишає познай осінній и замовъ мѣсяцѣвъ съ короткими дніми до розпорядимости промысловця. Дальше вновѣ промысловцѣ нашій боятися розширити и рознинути свое занятіе до степени постійного ремѣла, а навѣть укриваються и съ тымъ дрѣбнімъ промысломъ, а то въ тої причини, що мѣжъ ними панує якась велика боязнь а навѣть страшна тревога передъ по-датками заробковими*).

Есть еще одна причина, чому на покут-скихъ ярмаркахъ появляються за мало деревя-ныхъ виробовъ. Згадувавъ и уже, що ту-да въ той промысловцѣ засмотрюють такожъ и

бездѣній низовій сторони своими товарами, бѣдуваючи отже беннастаний възвѣвъ въ По-кути деревяного начиня и посуды. Вывозять двоякимъ способомъ: або просто на долбаскій ярмарки або черезъ такъ звану "мѣну".

Способу "мѣну" давно дуже радо ужи-вали, особливо промысловцѣ въ грекихъ и подгрекихъ сторонѣ убогихъ на вѣбже. Підъ весну възвайчайно възвѣдивъ боднаръ чи токарь въ верши — о скілько лишь можна було

— возвомъ своихъ виробовъ "на мѣну" на далеке Подолье, и тамъ, задержуючись по до-ровѣ въ кождомъ селѣ, мѣнявъ начинь за вѣбже такої мѣри, якъ начинь. Вертавъ дні до дому съ повнимъ возвомъ збідка, а що така "мѣна" була для него незвичайно висковою спекуляцію, о томъ чей кождий догадався. Покутскій промысловецъ щадили ще передъ кольканати лѣтами съ деревяними виробами навѣть и у Волощину та въ Московщину, въ отки въввозили не лише красне збідже, але и добрій грошѣ. Въ нынѣшніхъ ча-сахъ їдятися вже дуже мало "на мѣну"; менѣ ванній случаї лише въ колькохъ селахъ. При-чини такого, що проворні Жиды встигли захопити и сю торговлю въ свои руки и пе-ревозити деревяній виробы въ одної сторони въ другу, закупивши попередъ гуртомъ весь товаръ у промысловця, розумѣєся, за дешевій грошѣ въ тѣснімъ часѣ. Ба, вже и на покут-скихъ ярмаркахъ виступають Жиды по полу-винѣ яко продавцѣ побѣдъ нашихъ рускихъ продуцентовъ, а въ мѣстахъ Коломни и Станиславовѣ, де оборотъ ярмарочний буває въ двод або троє бѣльшій, якъ по малыхъ мѣ-сточкахъ, Жиды замагають уже нашихъ рус-кихъ промыловцївъ що-найменше двома тре-тинами, не вчисляючи въ то по 3—4 великий склады съ боднарскою посудою и деревяними рѣчами призначеними до щоденни и торго-вої продажи.

(Дальше буде.)

*) Боязнь передъ податкомъ спинала у нашого народа, якъ бачимо, розвой уже не одного промыслу. Варго-бы прослѣдити докладно, чи боязнь тая сприаведлива, чи нѣ: чи власти накла-дають за високій або може чаюомъ и несправед-ливий податокъ, або чи спосібъ побору его не єсть для промыловцївъ надто утяжливимъ.— Прим. автора.

Князь Александръ болгарскій у Львовѣ.

Перебувши щасливо всякий пригоди и не-безпечности, отанувъ кн. Александеръ въ пятни-цю рано на австрійской території, въ Підволо-чищахъ.

О приїздѣ его до Підволочиськ одержала редакція "Дѣла" въ оттамъ олѣдную вѣсть: "Нынѣ рано о 9½ год. приїхавъ куріеромъ підъ кн. Александеръ разомъ съ своимъ молод-шимъ братомъ и въ супроводѣ одного россійско-го "чиновника до окремихъ поручень" при кишиневскомъ губернаторѣ, Своцінського. Скоро толькі підѣздъ задержався, князь въ супроводѣ начальника стації, згаданого "чиновника до окремихъ поручень" и полковника россійской жандармерії зъ Волочиськъ, перешовъ черезъ дво-рець и удавомъ просто разомъ съ братомъ до сальонового вагону. Съ нимъ вѣйши до вагона такожъ начальникъ стації въ Підволочис-кахъ и той чиновникъ, що его супроводивъ. Князь однакожъ, чуючи видимо безпечнѣшими въ австрійскомъ вагонѣ, попрошивъ начальника стації, що чиновника "для окремихъ поручень" виробити чимъ въ вагонѣ. Такъ і сталося. Чере-зь колька хвиль, доки підѣздъ не рушивъ, князь стоячи розмовлявъ съ своимъ братомъ. Чинов-никъ и полковникъ позботали на перонѣ такъ довго, доки підѣздъ не вѣхавъ. На перонѣ з-

предплати на "Дѣло" для Ассеїрію: для Россії: за цѣлій робѣтъ . 12 зр. на цѣлій робѣтъ . 12 рубл на півн. року . 6 зр. на півн. року . 6 рубл на четверть року . 3 зр. на четверть року . 3 рубл съ дод. "Библиотеки": съ дод. "Библиотеки": за цѣлій робѣтъ . 16 зр. на цѣлій робѣтъ . 16 рубл на півн. року . 8 зр. на півн. року . 8 рубл на четверть року . 4 зр. на четверть року . 4 рубл на саму додатокъ: на саму додатокъ: за цѣлій робѣтъ . 16 зр. на цѣлій робѣтъ . 16 зр. на півн. року . 8 з-ро 240 на півн. року . 8 з-ро 240 р.

Для Загреба, скілько Россії: за цѣлій робѣтъ . 15 зр. на цѣлій робѣтъ . 15 зр. на півн. року . 7-50 зр. на четверть року . 3-75 зр. съ дод. "Библиотеки": на саму додатокъ: за цѣлій робѣтъ . 19 зр. на цѣлій робѣтъ . 6 зр. Поздніоке число коштує 12 кр. к. в.

Предоставлено въ "Дѣло" для Ассеїрію:

за цѣлій робѣтъ . 12 зр. на цѣлій робѣтъ . 12 рубл на півн. року . 6 зр. на півн. року . 6 рубл на четверть року . 3 зр. на четверть року . 3 рубл на саму додатокъ: на саму додатокъ: за цѣлій робѣтъ . 16 зр. на цѣлій робѣтъ . 16 зр. на півн. року . 8 з-ро 240 на півн. року . 8 з-ро 240 р.

Для Загреба, скілько Россії:

за цѣлій робѣтъ . 15 зр. на цѣлій робѣтъ . 15 зр. на півн. року . 7-50 зр. на четверть року . 3-75 зр.

съ дод. "Библиотеки": на саму додатокъ: за цѣлій робѣтъ . 19 зр. на цѣлій

судьба кн. Александра была така: Когдь корабль рукою, Кромъ наукъ обование будуть вы-
стапи въ Рени, капитанъ корабля, выдавъ его значеній годину на конвертацию пѣмечку, на нау-
ку французского, спѣву, музыки, ручныхъ роботъ, и т. д. Удержаніе лѣчины 20 зр., а безъ науки
надѣшъ приказъ — очевидно вже подъ напо-
ромъ некористныхъ для Россіи вѣтей въ Софіи,
— що бы князя пустогута на волю и бѣгъ може
быть, куды ему сподобається. Князь пустивъ от-
же зелѣницею на Пѣдполочокъ и прихватъ для
27 с. м. до Львова, де що нынѣ замешкали въ
гостелю французскому. До границы российской вез-
ли его вице-губернаторъ Ашиевъ, майоръ Огліо и
тайный агентъ российской полиціи. — Чи кн. под-
писавъ абдикацію чи пѣ до сихъ не звѣтъ; зъ
Букарешту однакожъ доносятъ нинѣ, что ея не
подписанъ, а коли ему грохено револьверомъ
мавъ сказатьъ, чо заглавиа смерти въ очи подъ
Сливницю и погорджае заговорцами.

Вѣтъ о контръ-революціи въ Болгаріи на
рѣч кн. Александра подѣлалъ якъ бы ударъ
грому на вѣхѣ, чо готовили загладу болгар-
скому народу або, чо посередно дії під-
чинилисъ. Чи зѣзды въ Константинополь и Гаостайній
знали о маючай наступити революціи въ Софіи и
чи еи похвалили, того незнати; але то певно,
що вѣдь під-офіційній газеты австрійскій и вѣ-
нницькій доносили о тѣмѣ, яко о фактѣ під-
падаючимъ сумнієви. Теперь, коли голось болгар-
скаго народа поставивъ рѣчи вовсімъ інакше,
якъ бы сего кому бажалось, не позбастає вѣчного
вѣдь лиши откликувати первотѣмъ донесе-
нія „Fremdenblatt“ отже и другій під-офіційній
газеты заперечують тому рѣшую, будь-то ре-
волюція була ухвалена на зѣздахъ въ Гаостайній
або будь-то о вѣдь знали були монахи вже
напередъ. — Дивный въ своймъ родѣ есть окруж-
никъ российского министра Гарса, перевуаючого
теперь въ Францію, датованій 26 л. с. м.
до заграниць представительствъ Россіи. Въ
окружнику тѣмъ пѣомъ „N. Wn. Tagblatt“ ока-
зано: „Абдикація кн. Александра наступила въ
формѣ и середъ обстановки, на якій Россія вѣдь
не може згодитися. Нема сумнію, що народъ (?)
болгарокъ, възвѣдьчили дегранію князя,
вшою за голосомъ природного чувства. Черезъ
дегранію осушеніе перешкоду для тѣоного (!)
сподуменія народу болгарскому съ братнімъ на-
родомъ российскимъ. Скоро однакожъ за прав-
дине наше здивованіе показалося, до якіхъ не
порозумівъ дали причину подѣлъ въ дні 21 с. м.,
порозумівъ мы нашими агентами, що ѿсталисъ
откладити то, що сталося, своимъ впливомъ, що-
бы анѣ тѣнь підозрѣнія не падала на
Россію. Народъ (?) болгарокъ доказавъ своимъ
пістовуваніемъ дні 21 с. м., якій велику симпа-
тию и привязаніе мae для освободителя (Россії), —
ще послушній нашої воли усунувъ провізори-
чне правительство, а покликуючи назадъ кн.
Александра заманистувавъ глубоку послуш-
ність для Россіи и доказавъ свою лояльність,
двою разомъ доказъ найвишого поважанія для
принципу монархічного, порядку и традиції“. —
Дальше сказано въ тѣмѣ окружнику, що коли
Гарсъ побачиться съ кн. Бисмаркомъ, пояснять
ему цѣлу рѣчу а той певно єго арозуміє и дастъ
ему помохъ, остаточно укрѣпить относніи бол-
гарокъ. Огь того бо зависить управлініе вѣ-
стю на Всіходѣ. То, що народъ болгарокъ зро-
бивъ въ хвилибъ обаламчену а за нашимъ
впливомъ направивъ, почини вестися дальше
въ способъ законній и лояльній при спокойній
спіївѣдѣнії зъ власною ініціативою, безъ
повторенія акту примусового, надъ которыми мы
перші сожалѣли и котрѣ довели до єго откликуанія.
Що бѣше, нынѣ може мати надѣю, що кн. Алек-
сандръ, котрого високій свойства охотно при-
значено, що ѿднакожъ нещасливимъ способомъ
стасокъ погрохъ рѣнородніхъ впливовъ, не мѣгъ
зверти рѣшую, — въ виду довершенихъ фак-
тій и по спокойній спіївѣдѣнії бѣзъ вѣдь
въ землю виції, безъ якої небуде іреої по-
ловитъ актъ абдикації. Тогда доперва буд-
 демо мога спіївѣдѣнію съ дружніми державами со-
втора въ способъ оправдливій и ѓдінъ рѣнор-
одній спіївѣдѣнії интересоѣ на Всіходѣ, під-
часъ коли права наша будуть борони-
ти Болгарію ѡть дальшихъ приключень. То
же дастъ европейскому миру новій и сильній
підстави и заручить нашу дружбу съ сусідніми
державами якъ и въ загалѣ съ цѣлою Евро-
пою новими и юсінми гарантіями.“

Болгаре ѡвѣхъ сторонъ, де лиши наход-
ятисъ, подносять протести противъ усуненія кн.
Александра и противъ загроженія ихъ народної
самостійності. Колонії болгарокъ въ Вѣднѣ, Пра-
жѣ и Паризѣ висказують вѣз за княземъ и вы-
готавлють протести. Наїблѣшіе дѣтії коло-
нії болгарокъ въ Праздѣ тѣмъ, що „Narod. Listy“
(субвенціонованій российскимъ правителістомъ
Рад.) подносили воронюю въ користь Россіи,
оголовомъ въ „Nlas i Narod-a“ протести противъ
пістовуванія Чехії, въ котрѣй межи іншимъ
такожъ и о нашу свободу, о нашу самостій-
ності. Хочемъ бута вѣнчаніемъ народомъ. Жадень
свободи думавицій Болгарії, а такими вѣсъмо,
якъ передъ князя небуде яко неволиникъ на-
гнути голову. Съ отразомъ вѣтваетася ѡтъ тої
підстави нашого краю черезъ чуже вѣсъмо,
бо яко свободній людъ не гнемося передъ си-
кою багнетами хочь бы то були багнеты братівъ.

НОВИНКИ.

— Всіходній могучимъ, чо Всіходнікъ въ Яворовѣ
и вінничаній, настала застрашъ. Наука буде
шк. въ языцѣ було ѡтъ дні вибуху холери въ Метковичі (о. Цѣна бвса поднесеа здась такожъ ѡвѣчніи

а. бѣль 18 л. с. м.) 38 слуїчевъ недуги, ѡтъ того замкненія границї румунською. Конюшина черво-
на и бѣла хиба вояди. Вже тепер пітати за
ю по 50—60 зр. за 100 кіл.

— Новий ворогъ господарства, близше ѡвѣчненій, появившися на Поділї. Д-ръ Макіон. Новицкій, котрый займається розмайданенемъ школы зробленыхъ въ західній Галичині зеленою мушкою (*chlorops taeniorhynchus*), одержавъ въ Дубно коло Збаражу пробики ушкодженого колоса

шпінції зъ тою збіткою, що на ханѣ єсть до

50% ушкодженого въ радицѣ підѣшного и збокшо-

го колоса. Д-ръ Новицкій сконстатувавъ на єї

пробцѣ, що причинно ушкодженія муска бути я-

какъ незвѣтна доси комаха, котрой вже въ при-

сланѣмъ собї колосъ не мѣгъ знайти, бо она вже

колосъ опустила. Для того звертає себї ученикъ

увагу господарѣвъ, щобы на будуче пильно ол-

дѣї за симъ ворогомъ, поки бѣгъ ѡвѣчненій

живов у насъ масови, и кождий підозрѣній або

ушкодженій колосъ чи молоду ростинку докладно

оглядала.

(+) Общое роляничко-кредитное Заведеніе почало въ

новѣтшихъ часахъ величими масами виставляти

на ліцитацію нашихъ селянъ-довжниківъ, якъ

се бачимо ѡтъ урядової „Gazet-y Lwowsk-oi“.

Давиць тѣхъ ліцитацій лекше впадали въ очи,

бо були печатаніи по руски, — тепер же за ди-

рекцію госп. Кошіцького появляються уже въ

польскомъ языцѣ, тожъ труйнѣше ихъ до-

бачити. Ми оногдь беремо до руки пачку „Gaz.

Lw.“, щобы переглянути, чо тепер банкъ Ру-

стичній дуже ліцитацію нашихъ селянъ. По-

падають намъ въ руки чи. 184, 185, 186... ча-

тасмо ліцитації... Боже милосердній!.. та въ

однѣмъ 184 числь ѿ 13 л. серія ѿ більш

и менѣ, толькъ 12, кажемо дванацать ліцита-

ції зголошенихъ не банкомъ Рустіканімъ, але

„Ogólny rolniczo-kredytowy Zakladem!“

„Заведеніе“ виставило вименно на ліцитацію

групти: 1) Дмитра Хібова въ Шиблінѣ; 2)

Олекси Дощакти въ Цеповѣ; 3) Николы Кова-

леви въ Слободѣ; 4) Емілія Ковалеви тамъ же;

5) Стеф. Кучери въ Радохоніцахъ; 6) Федка

Паславського тамъ же; 7) Николы Фольта въ

Пінкютѣ; 8) Семка Мікітику въ Цеповѣ; 9)

Матія Кулинѣ въ Перегинську; 10) Василя

Кулинѣ тамъ же; 11) В. Чуха въ Слободѣ и

12) Стеф. Колодѣ тамъ же. Але се ѡтъ не такъ

нашъ вразило, якъ бѣль то, що „Заведеніе“

ліцитацію селянъ — якъ бачимо ѡтъ „Gazet-y Lw.“

— за залеглій раты „z odsetkami 9%“, i odsetka-

pi z w i o k i 3%“! Ну, се вже переходитъ воякі

границї? Та прецѣнъ органъ „Заведенія“, „Про-

лемъ“ разъ на разъ товче, що благотворительний

Синдикатъ пансловиотичній даруває „крестья-

намъ“ проценты проволоки! Отже вѣдь, показуєся,

що селянъ таки ліцитають за проценты прово-

локи, бо ѡтъ міліона и звышъ сто тисячъ треба

було покрити всімъ „манак“... А возьмѣть до

рукъ российской газеты, чого вѣзъ нихъ не ви-

туманяє ѡтъ жебручокъ бабы, що сидить на по-

розвѣ при костелѣ, 200 зр., и т. п. Тутъ насъважа-

ємо спытань: чому латинські патри ти не слѣдилі,

хто єсть п. Френкель, тогдь, коли були мецената-

тами, а ажъ тогдь призналися, кого протегували,

коли ихъ заболѣло, що такого красного кавалера

забрали имъ российскими пансловиотистами!...

(+) Княгиня Софія Одескія, сестра гр. Адамо-

вон Потоцкимъ, умерла 18 л. с. м. въ Бассано въ

Італії. Була то женщина, що мала величій

впливъ у папа Пія IX. и Ліва XIII. въ хосень

Поляків. Въ єї дому въховувало кардиналь Поля-

ський. Польські газети діяли дуже за

нею жалувати.

(+) Александеръ М. Бутлеровъ, професоръ хемії

въ петербургскомъ університетѣ, звѣтній авторъ

въ світѣ наукови, умеръ сими днами въ Пе-

тербурзѣ.

— Добрий звѣтъ Цѣсарь даруває громадѣ

турь, поз. борщевого, на будову школы 50 зр.

— На рѣцѣ Волзѣ згорѣвъ цѣлій корабель; а

пасажири хотѣли ратувати передъ смертю въ

огни скакальемъ въ рѣку, але мало котрый вы-

добувся ѡтъ води, бо неможна було отримати

корабль, котрый безнадіюно загортавъ воду. У

топило 70 осібъ. — Министерство просвѣти

роздилює конкурсъ на стипендії для студентовъ

академі

